

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce **M. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze 2, Na Poříčním právu 1/376, v řízení o námitce podjatosti vznesené v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 1 Nc 6/2007,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Ostravě JUDr. Petr Indráček **n e n í** vyloučen z projednávání a rozhodnutí této věci.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) napadl stěžovatel postup správních orgánů, konkrétně Úřadu práce v Ostravě, České správy sociálního zabezpečení, Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava – město a Ministerstva práce a sociálních věcí, a to ve věci své žádosti o přiznání plného invalidního důchodu.

Krajský soud, který věc projednává pod sp. zn. 1 Nc 6/2007, předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, neboť stěžovatel ve svém nedatovaném podání doručeném krajskému soudu dne 10. 5. 2007, mimo jiné uvedl: „... k mé osobě jste podjatý, už před léty jste řešil můj případ pod zn. 40 C 54/94-14...“, což bylo krajským soudem posouzeno jako uplatnění námitky podjatosti, o které je dle ust. § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), oprávněn rozhodnout Nejvyšší správní soud.

Soudce Krajského soudu v Ostravě JUDr. Petr Indráček ke vznesené námitce podjatosti uvedl, že ke stěžovateli ani k projednávané věci nemá žádný osobní vztah. Připustil, že u Okresního soudu v Ostravě mohl soudit stěžovatelem zmíněnou (zřejmě pracovněprávní) věc sp. zn. 40 C 54/1994, ovšem na to si pro odstup času již přesně nepamatuje.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle odst. 5 téhož ustanovení může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit

při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, rozhodne o ní senát po jejich vyjádření.

Předpokladem pro zajištění záruky správného a spravedlivého rozhodnutí je, aby v řízení jednal a rozhodoval soudce nepodjatý, který není v žádném osobním stavu k účastníkům a k jejich zástupcům a který není nikterak zainteresován na výsledku řízení. Proto důvodem vyloučení soudce je soudcův poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, přičemž zákon dále vylučuje soudce, který věc již projednával anebo o ní rozhodoval v jiném stupni, v předchozím soudním řízení nebo v řízení u správního orgánu. Poměr k věci vyplývá především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci; tak je tomu v případě, kdyby byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při řízení (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování). Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být také založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, např. vztahem přátelským či naopak zjevně nepřátelským. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce.

Zákon na druhou stranu vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, což je právě v projednávaném případě ze strany stěžovatele namítáno. Pokud je tedy dovozována podjatost soudce JUDr. Petra Indráčka z důvodu projednávání jiné věci stěžovatele v minulosti, lze plně odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS, kde Nejvyšší správní soud uvedl, že *„podíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala těchž účastníků.“*

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti soudce JUDr. Petra Indráčka za důvodnou, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ve věci bude proto dále rozhodovat shora uvedený soudce Krajského soudu v Ostravě.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu